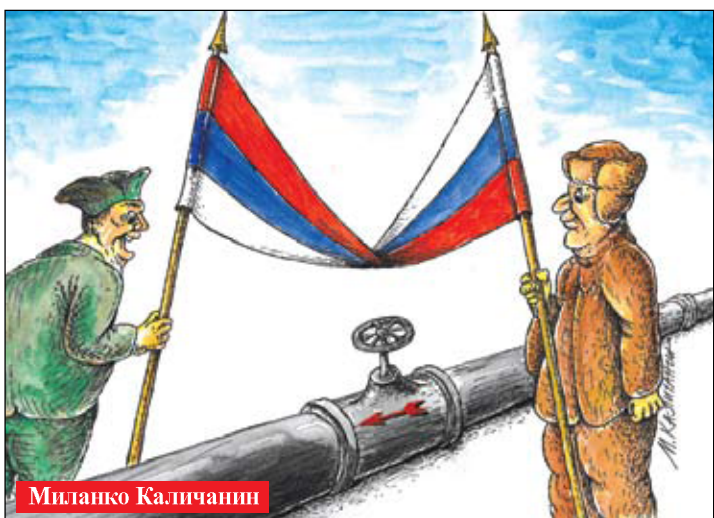

ЧИЧАК

САТИРИЧНИ ДОДАТАК ЗА КРАЉЕВО И ОТАЏБИНУ ☺ УРЕЂУЈЕ КРАЉЕВСКИ САТИРИЧНИ КРУГ

Миланко Каличанин

Филип Антонијевић КРВ У МОКРАЊИ седми део

Исповест учесника митинга подршке Радовану Краџићу

И сад пазн фора. Види се да је чиста намешталка била. Идемо ми улицом и иде раја с митинга, пуна улица народа, они што се склањају тамо од гужве. Идемо ја и Петро средином улице и протрчавају два ил' три дечка у шорцевима и мајицама, онако без икаквих обележја, ништа. Трче између нас, између људи к'о суманути и вичу: „БЕЖИ МУРИЈА, БЕЖИ МУРИЈА, БЕЖИ МУРИЈА!!!“... Сви тројица у глас вичу и отрчаше низ улицу. Петро се окреће и поче да трчи, реко' шта ти је бре, видиш да намерно праве тензију, праве гужву да се народ узјогуни, успаничи, да се то све растури и а у пичку материну. Све организовано бре да се разбије. Који су курац – сто њих прави тучу доле, а они бацају сузавац у масу тачно на крају митинга, кад је Николић завршио говор. Само да разбију митинг!

Уз курац бацили сузавац. Није то, него бабе неке грдне биле, 'оће да поцркају лебац ти јебем. Оне не знају ни шта је сузавац, ниг' могу да беже, него се нагутале, 'оће се посеру. А још људи не знају, па у'ватили на фонтану. Фонтана пуна народа – у'ватили па се омивају! Један дечко: „Јао, чекај да се омием“, рек'о стани бре буразеру, ја га у'вати за раме, немој се омиваш, сјеб'о си се. Знаш шта је кад плуснеш воду! Оно људи мисле испираш, а цело ти се лице упали, све где вода у'вати к'о киселина да је. Реко' немој се умивате бре људи који вам је курац, 'оће поцркате још горе. Не смеш да до'ватиш ништа мокро иначе упали се кожа не дај Боже.

И ту ја и Петро отишли до центра и ту руља, хаос, то се у оном метежу свако се са сваким раставио. Нико не зна где је ко. А били из Врбе онај Вујо, Вујке онај што пије, Милошевић, онај крзуби што ради код Буђевића и још један мали. Они први пут иду на митинг, мислили то је заједница, оно кад је настала учка они побегли, у неки се подрум набили, а били пре петнаес' година у Београду – први и последњи пут! Не знају где се налазе, па се једва посастављали да дођу до станице.

А уз курац организовано, увек су аутобуси били код Сава центра. Ту стану и ту изађемо и аутобуси су ту. Огромна маса аутобуса, 'де ће, из свих градова. Увек смо ишли до Сава центра, од Сава центра пешке преко моста и овамо. Оно

није далеко, шта ту имаш – петнаес' минута. Е, а сад, још једном су стајали тако аутобуси, ал' су стали на станицу. Тамо на паркинг, не на пероне... На долазни перон, дабоме, и ту смо изашли. А сад су стали преко пута железничке станице, на аутобуску станицу. И ту смо изашли. И аутобуси отишли негде. И нико не зна сад где ће да буду паркирани. Ја сад знам где је и железничка, где је аутобуска, ал'... Ја са Горилом, 'ајде реко' да сиђемо до доле, немам мобилни а шта знам, у оној гужви задржали смо се, остали смо сат времена, свашта ми прође кроз главу. Можда су отишли, можда их не нађем. Ајде реко' и ти са мном, ако их случајно не нађем, ил' су случајно отишли ил' нешто, у оној гужви нигде никог нема, не може нико да се посаставља. Реко' да преноћим код њега, где после да га нађем, нем' телефон ни ништа, готово. И сиђемо доле, видим – на долазним перонима нису. Кад, таман ушли где су перони и кренули према железничкој, зове Иван Петра на мобилни: „Еј, где сте, 'ајде овамо, код железничке станице су аутобуси“. Оно, где долазе аутобуси, у ствари тачно код железничке где она локомотива стоји, онде где се улази у железничку станицу, е ту стали. Дошли ту, после Петро отиш'о.

После чекали ове из Образа, они остали горе, јурили се, кокали. А ови из Врбе се набили у неки, они вичу подрум, вероватно није подрум него ушли у подвожњак, па изашли с друге стране па нису знали где су се обрели, па док су се вратили... Док се народ посаставља, има људи који никад у Београду нису били. Мислим, ја знам центар, не знам сад Зелени венац на коју је страну и оно, али центар – аутобуска станица – булевар, ту не могу да се збуним, не могу да се изјебем, али кад би' уш'о негде у улице друге, споредне, околу – наоколо, онда би' се изјебао нешто сигурно. И ништа, ту се после покупили у бусеве и око 11, пола 12 смо кренули назад.

ИЗЈАВА БОЛИ ГЛАВА

»Да ли је могуће да ће се Влада и Скупштина одрећи историјских, националних, државних и свеукупних права Црне Горе, њеног образа и достојанства, ради што пунијег дебелог црева кобасицама од лудих европских крава?«
**митрополит Амфилохије (Радовић),
пустињак цетиньски**

Драган Бунарић ЈЕСЕН (шмачи састав за II разред основне школе)

Јесен је стигла
с плодова доста,
сељаци обрали
зелен бостан.

С дрвећа ваздан
лишће опада,
а с лишћем пада
и градска влада.

На телевизији
гузате чике
ко у цртаћу
деру крајнике.

Напољу данима
роминџа кишца.
Тага је од јуче
технолошки вишак.

Мама каже да се
удала за коња.
Она је крава,
он је млакоња.

Дека их већом
пензијом тешти,
бака га гледа,
тужно се смеши.

А сека шмркће
од зиме бона,
јер није почела
грејна сезона.

Све биће боље
чим врате се ласте,
ал мало сутра,
када порастем.

4. X 2008.

ЕПИГРАМИ

КВОРУМ

Скупштина је орган истакнути,
конгрес мисли, одборнички
форум.
Залуд стоје сви ти атрибути,
кад не може да постигне кворум.

МАНДАТИ

Ен – ден – дину,
све у материну!
Сара – вака – тика – така,
народна је воља лака!
Елен – белен – буф,
и мандати – пуф!

НАД КРАЉЕВОМ

Над Краљевом жива ватра сева,
Да видимо ко ће да пропева!
Пева Зоки, одборник без мане,
Који неће у зграду да бане!

Зоран Туцаковић

У почетку Бог створи
небо и земљу.
Мало касније, Бог
створи Адама и Еву. Адам
и Ева изродише три сина:
Авеља, Каина и Драгољуба
Мићуновића!

За рођендан, слављенику у
Србији пожелите срећу и
здравље. Све остало има код
Кинеза!

Н. Ћ. Вујовић

Демократе су за радикалне,
а радикали за демократске
промене.

Са нерадницима је увек
лакше. Радници никад нису
задовољни.

И. Шекуљица

Највише светла добијамо из
зоне сумрака!

Р. Д. Блажић

Власт чини све да привуче
страна улагања. Шминка се
попут курве.

Посмртна признања су
једино заслужена.

Воља народа је неприкосно-
вена. Осим у случају доделе
мандата.

З. Туцаковић

Они што нас јашу, много су
већи коњи од нас. Али они
јашу!

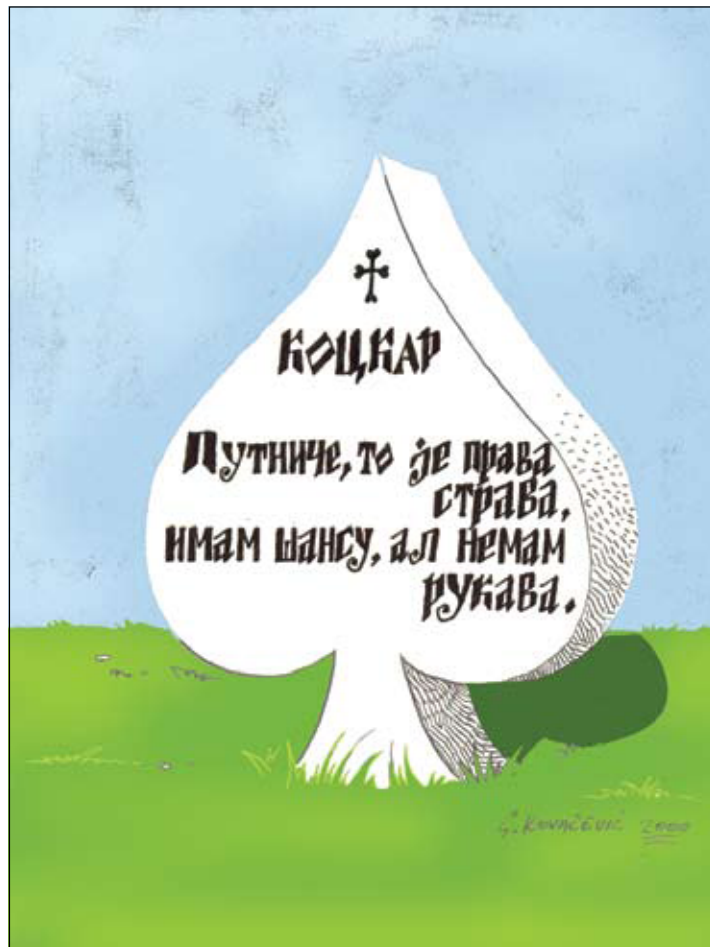
Једемо говна. Донели нам
донатори!

Д. Јовановић

АФОРИЗАМ БРОЈА

Јачи су моћници, него пуномоћници.
Илија Шекуљица

БАРУТАНА

Спомен подиже Димитрије Јовановић и камен изреза Саша Ковачевић